

POSTA MISTRŮM PĚTI ČAR KVĚTOSLAVA FULIEROVÁ

(* 26. 2. 1932 v Olomouci)

Dětství prožila na moravsko - slovenském pohraničí ve Starem Hrozenkově, v r. 1935 se odstěhovala s matkou Marií Zavadilovou do Uherského Brodu, kde později navštěvovala gymnázium a studovala

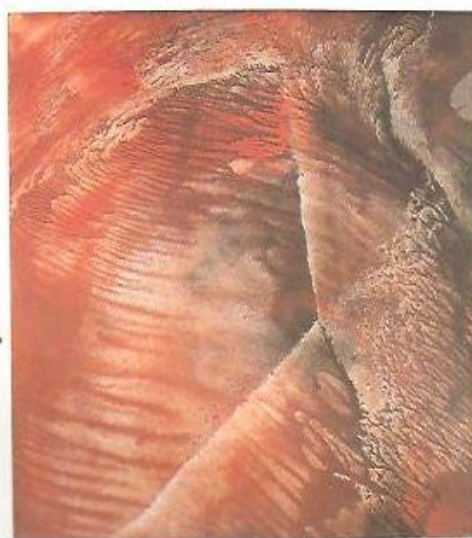

hudbu u profesora E. Háby, F. Veselky a J. Brabce. V r. 1948 byla přijata na Vyšší školu uměleckého průmyslu, odd. grafiky (prof. Z. Juna a J. Brukner) v Brně. Po absolvování v r. 1952 se vrací do Uherského Brodu, kde působí pedagogicky na Hudební škole a výtvarně spolupracuje s Muzeem J. A. Komenského. V r. 1960 odchází s rodinou do Bratislavy, věnuje se ilustraci, grafice,

malbě, kresbě a fotografii. Od r. 1958 do r. 1996 uspořádala 36 samostatných výstav doma i v zahraničí. Pravidelně obesílá i kolektivní výstavy. Vystavovala: Čechy, Slovensko, Kanada, Německo, Rakousko, Itálie, Francie, Maďarsko, Polsko, Rusko, Ukrajina. Je členkou Umeleckej besedy slovenskej, Spoločnosti voľných výtvarných umelcov a Kruhu priateľov českej kultúry.

Výtvarná tvorba Květoslavy Fulierové figuruje ve vědomí nejen české a slovenské uměnilovné veřejnosti jako dílo výsostně muzikální, přibližující jednotu hudebního a výtvarného v působivých a přitažlivých podobách jejich uměleckých poselství.

Spojení hudebního zážitku s výtvarným projevem v díle K. Fulierové pramení z hlubokého, dlouholetými zkušenostmi podepřeného upřímného vztahu k hudbě minulých století i naší současnosti, z nadšení pro křehkost tónů, které naplňují a rozechvívají nitro citlivého člověka. Někde v pozadí tohoto vztahu, neustále manifestovaného v kresbách, grafikách, či kombinovaných technikách pocítujeme její potřebu

2

o zmocnění se působivých sekund věčnosti, o průnik do proměn dění i hudebních procesů a přes ně touhu po vniknutí do formování ideí, citění a myšlení člověka a jeho kontaktů s okolním světem. Svět hudby, svět tónů, barev, melodií, rytmu či harmonií je tu přetavený do podoby výpovědi jednotlivých obrazů, grafických listů či jejich

cyklů, které umocňují jednotu více-rozměrného vnímání a odhalování souvislosti. Zní tu poetická hudba snů, touhy, imaginace, probuzená dotykem fantazie s realitou. V snaze po adresnosti a konkrétnosti svého výtvarného poselství sahá autorka nejednou po výtvarném, grafickém či notovém citátě, po realistickém detailu, umocňujíc jeho poetičnost vazbami se svými typickými zobrazovacími prostředky. Muzikantské citění autorky, výtvarnice s hudebním vzděláním a bohatou

3

K mému životnímu jubileu jsem uspořádala výstavu s názvem HUDEBNÍ REMINISCENCE v Muzeu J. A. Komenského v Uherském Brodě v předstihu jednoho roku, protože v r. 1996 oslavovalo gymnázium, kde jsem studovala, 100 let od založení a hudební škola 50 roků trvání. A zvláště tato škola, kterou jsem navštěvovala jako žákyně a později na ní působila jako učitelka, mi přirostla k srdci a proto jsem chtěla mými hudebními vzpomínkami přetavenými do barev přispět k těmto krásným a dojemným oslavám.

1

Hudba je záře, naplňující moji duši. Rozsvěcuje ve mně pocity krásy a dobra, rozptyluje bolesti. Neviditelná, nehmatatelná a při tom nejsilnější ze všech umění. V mládí jsem se k ní připoutávala strunami svých houslí, později jsem se snažila zachytit tok melodií a rytmů kresbou a malbou. Víc jako před třiceti léty začal vznikat můj nekončící cyklus s názvem HUDBA. Jsou v něm vysněné i skutečně skladby - symfonie, sonáty, rapsódie, pastorále, nočna, polonězy, katilény. Cyklus obsahuje i pocity mistrům pěti čar, zviditelňuje jejich nesmrtelná díla, jako je například: Beethovenova "Osudová", "Fuga" J. S. Bacha, Mozartova "Malá noční hudba", skladby P. I. Čajkovského, I. Stravinského, A. Joliveta, B. Smetany, L. Janáčka, E. Suchoně, J. Cikkeru a dalších. Zatoužila jsem zvěčnit i prchavé okamžiky hudebních akcí, orchestrů a sólistů. Proto fotografuji koncerty z televizní obrazovky, i umělce při veřejných vystoupeních. Jednotlivé záběry se staly v posledních letech součástí některých mých výtvarných prací. Hudba mne stále okouzluje svými barevně znějícími tóny, svým věčným poselstvím světla.

Květa Fulierová

5

◀ str. 2

interpretaci i pedagogickou hudební praxí. se harmonicky spojuje z pozorování přírody, mikrosvěta i z obdivu k majestátnosti vesmíru. Je tu radost z pohybu i vědomí zápasu, příklon k přírodě i úcta vůči kulturním tradicím lidského společenstva, obdiv k rafinovanosti biologických i uměleckých forem. Ale především, je tu láska k životu a proměnám jeho tvořivého obrazu.

PhDr. Milan Adamciak

FOTO:

Barevené diapozitivy

1. "Koncerty z obrazovky" - b, r. 1991, kombinovaná technika.
2. "Dirigent I" - Rafael Kubelik, r. 1992, kombinovaná technika.
3. "Dirigent III" - Leonard Bernstein, r. 1992, kombinovaná technika.
4. "Rapsódia", r. 1995, kombinovaná technika.
5. "Oravské pastorále III", r. 1996, kombinovaná technika.

Černobílé fotografie:

Květoslava Fulierová, "Autoportrét"

Diapozitivy a foto - fotoarchív K. Fulierové

4